

Sygn. akt: IX GC 883/13

UZASADNIENIE

Powód Centrum (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od R.f.s. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 1986,92 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 18 października 2012 r. do dnia zapłaty.

Swoje żądanie powód wywodził z umowy najmu zestawu (...) urządzenia służącego do obsługi kart płatniczych zawartej z pozwanym w dniu 1 lipca 2005 r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lipca 2005 r. zawarto pomiędzy stronami umowę najmu zestawu (...) urządzenia służącego do obsługi kart płatniczych zawartej w dniu 1 lipca 2005 r. (umowa – k. 39 verte - 40). Zgodnie z § 1 ust. 1 umowy pozwany otrzymał od powoda w odpłatne używanie dwa zestawy terminali płatniczych (...). Na mocy postanowienia § 1 ust. 7 z chwilą wydania zestawu (...) ryzyko jego utraty, zniszczenia lub uszkodzenia przeszło na pozwanego. W dalszej części umowy strony uzgodniły, iż pozwany był zobowiązany do zabezpieczenia zestawu w sposób uniemożliwiający jego utratę. W przypadku, zaś gdyby do utraty zestawu doszło, był on zobowiązany do niezwłocznego poinformowania o tym fakcie Policji oraz powoda. Odpowiedzialność z tytułu utraty zestawu w wyniku kradzieży obciążała pozwanego tylko w przypadku niezachowania przez niego należytej staranności (§ 1 ust. 6). Nadto w przypadku rozwiązania umowy pozwany był zobowiązany do wydania posiadanych przez siebie zestawów powodowi na pierwsze jego żądanie (§ 2 ust. 7).

W dniu 21 stycznia 2008 r. pozwana spółka zgłosiła kradzież terminala na Policji (k. 12).

W dniu 20 maja 2011 r. oraz 20 listopada 2011 r. pozwany wypowiedział łączące go z powodem umowy najmu terminali płatniczych, w tym umowę zawartą w dniu 1 lipca 2005 r. W piśmie z dnia 20 listopada 2011 r. pozwany poinformował powoda o zmianie dotychczasowego adresu (ul. (...) w W.) na adres - ul. (...)/119 w W. (okoliczności bezsporne).

W dniu 29 lutego 2012 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę tytułem sprzedaży terminala na kwotę 1843,77 zł brutto (k. 30). Faktura ta została skierowana na nieaktualny wówczas adres pozwanego przy ul. (...) w W. (okoliczności bezsporne).

Pismem z dnia 19 września 2012 r., skierowanym na aktualny adres pozwanej spółki, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1843,77 zł brutto powiększonej o odsetki w kwocie 124,77 zł w terminie trzech dni od otrzymania wezwania (k. 46).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności, a także na podstawie okoliczności bezspornych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega w całości oddaleniu.

Roszczenie powoda stanowi żądanie odszkodowania z art. 471 k.c., zgodnie z którym to przepisem dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Żądanie powoda stanowi żądanie zapłaty za utratę rzeczy.

Stosunek prawny łączący strony należy przede wszystkim rozpatrywać na płaszczyźnie łączącej je umowy zawartej w dniu 1 lipca 2005 r. Powód swoje roszczenie wywodził z treści postanowienia § 1 ust. 7, zgodnie z którym z chwilą wydania zestawu (...) ryzyko jego utraty, zniszczenia lub uszkodzenia przechodziło na pozwanego. Jednakże sytuacja, w której dochodzi do utraty ww. urządzenia w następstwie kradzieży uregulowana została w § 1 ust. 6 i zgodnie z nim odpowiedzialność z tytułu utraty zestawu w wyniku kradzieży obciążała pozwanego tylko w przypadku niezachowania przez niego należytej staranności. Niewątpliwie w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z utratą przedmiotu umowy najmu w wyniku kradzieży, czego dowodem jest powołane powyżej pismo z Policji potwierdzające złożenie zgłoszenia w dniu 21 stycznia 2008 r.

Mając na względzie tak sformułowaną treść § 1 ust. 6 łączącej strony umowy najmu, warunkiem odpowiedzialności pozwanego za utratę urządzenia (...) w przypadku jego kradzieży jest niezachowanie przez niego należytej staranności.

Natomiast mając na względzie dyrektywę art. 6 k.c. ciężar udowodnienia tego faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z tego skutki prawne, w tym wypadku jest to powód. Jednakże strona powodowa na potwierdzenie tej okoliczności nie przedstawia żadnych dowodów, mylnie w tej sytuacji opierając odpowiedzialność pozwanego na treści § 1 ust. 7 umowy.

Pojęcie należytej staranności związane jest z przyjęciem przez ustawodawcę wzorca postępowania (pewnego modelu postępowania, zwanego też miernikiem staranności), powiązanego z konkretnym typem stosunków. Wzorzec ten oznacza „staranność ogólnie wymaganą w stosunkach danego rodzaju”, czyli staranność przyjętą powszechnie w danej kategorii stosunków. Jednocześnie w orzecznictwie wskazuje się, że art. 355 k.c. nie wprowadza jakiegos konkretnego modelu przezorności, bowiem wobec zróżnicowanych stosunków życiowych i rozwoju techniki nie da się ustalić powszechnego wzoru ostrożności i przezornego zachowania, a w różnych stosunkach życiowych wymagany jest odmienny stopień przezorności (por. wyrok SN z dnia 21 września 2007 r., V CSK 178/07, LEX nr 485896). A zatem na powodzie ciążył obowiązek nie tylko dowiedzenia w jakich okolicznościach i w jaki sposób doszło do naruszenia przez pozwanego zasad należytej staranności, ale także na czym owa należyta staranność, w tym konkretnym przypadku winna polegać.

Strona powodowa ograniczyła się jedynie to wskazania, iż powód w ogóle nie powiadomił jej o utracie urządzenia (...) oraz nie zawiadomił o tym fakcie Policji do czego był zobowiązany natychmiast po kradzieży. Przedłożone przez pozwanego poświadczenie z k. 12 nie nasuwa wątpliwości, iż pozwany o kradzieży przedmiotowego urządzenia Policję jednak zawiadomił.

Powód wskazał również, iż pozwany nie wypełnił formularza zgłoszenia szkody dostępnego na stronie internetowej powoda. A w wyniku czego nie mógł on zgłosić szkody w towarzystwie ubezpieczeń i w konsekwencji tego nie otrzymał odszkodowania. Jednakże, strona powodowa nie wskazała na jakiej podstawie pozwany był do tego zobligowany. W związku z czym nie można przypisać pozwanemu odpowiedzialności za ewentualną szkodę spowodowaną nie wypełnieniem przez niego formularza zgłoszenia.

Mając powyższe na względzie, żądanie nie odpowiadało art. 471 k.c.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w całości nakładając na powoda obowiązek zwrotów kosztu procesu na rzecz pozwanego, które stanowią koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) – 600 zł, wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

ZARZĄDZENIE

(...)